

דף כב.

יו"ד סימן רלח פעיף א

עין משפט א.ב.

א. אמר שבועה שלא אוכל בסתם אסור לאכול אפי' כל שהוא ^ל מ"מ אינו חייב אלא באוכל כזית, ואם פירש ^מ כל שהוא או שאמר לא אטעום חייב בכל שהוא.

יו"ד סימן רטז פעיף י

עין משפט ג.

י. נתערב היין שאסר על עצמו ביין אחר ^ז, אפי' טיפה בחבית גדולה נאסר הכל, מפני שיש לו להשאל על נדרו נעשה כדבר שיש לו מתירין שאינו בטל במינו.

דף כב:

יו"ד סימן רלח פעיף ט

עין משפט א.ב.ג.

ט. שבועה שלא אוכל, ואכל עפר, פטור, שאינו בכלל אכילה סתם. ואם פירש: שלא אוכל עפר, ואכלו, חייב בכזית. ובפחות מכזית, פטור אבל אסור. וכן שבועה שלא אוכל חרצן, פטור אבל אסור על פחות מכזית.

יו"ד סימן רלח פעיף ג

עין משפט כ.

ג. אמר שבועה שלא אוכל ולא אשתה ואכל או שתה מאכלים רעים שאינם ראויים פטור ^ס אבל אסור.

ל. ממשנה שבועות י"ט ע"ב, וכרבנן דלענין איסור כו"ע מודים דאסור בכל שהוא.

מ. מימרא דרבא שם בדף כ"ג.

נ. אבל בחומץ אין זה מינו ובטל בששים גם בדבר שיש לו מתירין. ט"ז ס"ק י"ג.

ס. ממשנה שם בדף כ"ב ע"ב.

עין משפט מ.

יו"ד סימן רלח סעיף ז

ז. אמר קונם אשתי נהנית לי היום אם אכלתי היום ואכל נבילות וטריפות הוי אכילה ^ע ואשתו אסורה.

עין משפט נ.

יו"ד סימן רלח סעיף ב

ב. נשבע שלא לאכול אסור גם לשתות דשתיה בכלל אכילה ^פ היא, אבל נשבע שלא לשתות מותר לו לאכול ^צ.

^ע. שם ממשנה מאחר שהן חשובים אצלו הוי אכילה. ש"ך ס"ק ט'.

^פ. וחייב קרבן ומלקות על השתיה ממימרא דשמואל שם בדף כ"ג ע"ב.

^צ. ואפי' איסורא ליכא. ש"ך ס"ק ד'.